

Tentamen Formele Methoden voor Software Engineering (213520)

14 april 2011, 8:45–12:15 uur.

- Vermeld je studierichting op het tentamen
- Geef aan of je de huiswerkpogaven gemaakt hebt, en in welke groep/bij welke werkcollegeleider.
- Naast de sheets van de colleges mag je de FSP Quick Reference Card en de JML Cheat Sheet gebruiken.
- Het cijfer voor dit tentamen is gelijk aan het behaalde aantal punten gedeeld door 10.

1. (50 punten) Beschouw de volgende Java-interface:

```
public interface Verzekering {
    /** Telt een (positief) bedrag op bij het totaal aan declaraties,
     * als dit lukt. Mislukken kan bijvoorbeeld omdat het totaal of
     * het aantal declaraties een maximum heeft bereikt.
     * Als de declaratie mislukt, gebeurt er niets.
     * @return true als de declaratie gelukt is, anders false */
    boolean declareer(int bedrag);

    /** Levert het gemiddelde bedrag van alle declaraties op, of 0
     * als er nog niets gedeclareerd is. */
    double getGemiddeld();

    /** Levert het totaalbedrag aan declaraties op. */
    int getTotaal();

    /** Zet de ingediende declaraties terug op 0. */
    void reset();
}
```

- (a) (15 punten) Stel een JML-contract op voor Verzekering, waarin de beoogde werking zoveel mogelijk formeel gespecificeerd is.

Let onder andere op de `model`-variabelen en de invarianten.

```
public interface Verzekering {
    /*@ requires bedrag > 0;
     @ ensures \result ==> aantal == \old(aantal)+1
     @      && totaal == \old(totaal)+bedrag;
     @ ensures !\result ==> aantal == \old(aantal)
     @      && totaal == \old(totaal);
     @*/
    boolean declareer(int bedrag);

    /*@ ensures \result == (aantal == 0 ? 0 : totaal/aantal);
     @ pure
     double getGemiddeld();

    /*@ ensures \result == totaal;
     @ pure
     int getTotaal();

    /*@ ensures aantal == 0 && totaal == 0;
     void reset();
     /*@ instance model double totaal;
     @ instance model int aantal;
     @ invariant totaal >= 0;
```

```

    @ invariant aantal >= 0;
    @*/
}

```

- (b) (10 punten) Vul de volgende klasse aan met de rest van de methode-implementaties, inclusief alle JML-specificaties die nodig zijn om te kunnen bewijzen dat de klasse correct is.

Let op: gebruik alleen de gegeven instantievariabelen `aant` en `decl`! Het totaalbedrag is de som van de eerste `aant` elementen van `decl`. JML kent hiervoor het sleutelwoord `\sum`.

```

public class Implementatie implements Verzekering {
    public int getTotaal() {
        int result = 0;
        int i = 0;
        while (i < aant) {
            result = result + decl[i];
            i = i + 1;
        }
        return result;
    }
    ...
    // aantal declaraties
    private int aant;
    // array met alle gedeclareerde bedragen
    private final int[] decl = new int[10];
}

```

Een fout in onderdeel 1a kan natuurlijk hier doorwerken. Het belangrijkste zijn de JML-specificaties, bestaande uit de `represents`-clausules en de invarianten. Bedenk daarnaast dat de beschikbare 10 punten tamelijk royaal zijn.

```

public class Implementatie implements Verzekering {
    public int getTotaal() {
        ...
    }

    public boolean declareer(int bedrag) {
        boolean result = aant < decl.length;
        if (result) {
            decl[aant] = bedrag;
            aant = aant + 1;
        }
        return result;
    }

    public int getGemiddeld() {
        return aant == 0 ? 0 : (getTotaal() / aant);
    }

    public void reset() {
        aant = 0;
    }

    private int aant;
    private final int[] decl = new int[10];
    //@ invariant decl != null;
    //@ invariant aant <= decl.length;
    //@ invariant (\forall int i; 0 <= i && i < aant; decl[i] > 0);

    //@ represents aantal = aant;
}

```

```

    // @ represents totaal = (\sum int i; 0 <= i && i < aant; decl[i]);
}

```

(c) (10 punten) Bewijs de correctheid van de (zelf geïmplementeerde) methode declareer.

Vanwege de vrij grote hoeveelheid invarianten is het bewijs nogal arbeidsintensief. Let voor de beoordeling daarom vooral op de volgende punten:

- Zijn de invarianten überheupt meegenomen als pre- en postconditie?
- Zijn de regels voor het **if**-statement en sequentiële compositie correct toegepast?

We korten af:

- a staat voor `aant`
- d staat voor `decl`
- r staat voor `result`

Zowel de pre- en postcondities van de methode als de klasseninvariant moeten worden meegenomen. Vertaald naar de body van de method levert dit op:

$$\begin{aligned}
R &\equiv a_0 = a \wedge \sum_{k=0}^{a-1} d[k] = t_0 \wedge b > 0 \\
E &\equiv (r \Rightarrow (a = a_0 + 1 \wedge \sum_{k=0}^{a-1} d[k] = t_0 + b)) \wedge (\neg r \Rightarrow (a = a_0 \wedge \sum_{k=0}^{a-1} d[k] = t_0)) \\
I &\equiv \sum_{k=0}^{a-1} d[k] \geq 0 \wedge a \geq 0 \wedge d \neq \text{null} \wedge a \leq |d| \wedge \forall i : 0 \leq i < a \Rightarrow d[i] > 0 .
\end{aligned}$$

The proof obligation is then $\{R \wedge I\}_{r=a<d.length; \text{if } (r) \{d[a]=b; a=a+1;\}} \{E \wedge I\}$

De eerste stap in het bewijs is:

$$\begin{aligned}
&wp(r=a<d.length; \text{if } (r) \{d[a]=b; a=a+1;\}) \{E \wedge I\} \\
&\equiv (r \wedge wp(d[a]=b; a=a+1;) \{E \wedge I\}) \vee (\neg r \wedge E \wedge I)
\end{aligned}$$

We korten af:

$$\begin{aligned}
P_1 &\equiv r \wedge wp(d[a]=b; a=a+1;) \{E \wedge I\} \\
P_2 &\equiv \neg r \wedge E \wedge I \\
P &\equiv P_1 \vee P_2
\end{aligned}$$

We rekenen P_1 en P_2 uit:

$$\begin{aligned}
&wp(d[a]=b; a=a+1;) \{E\} \\
&\equiv wp(d[a]=b;) \{ (r \Rightarrow (a = a_0 \wedge \sum_{k=0}^a d[k] = t_0 + b)) \wedge (\neg r \Rightarrow (a - 1 = a_0 \wedge \sum_{k=0}^a d[k] = t_0)) \} \\
&\equiv (r \Rightarrow (a = a_0 \wedge \sum_{k=0}^{a-1} d[k] = t_0)) \wedge (\neg r \Rightarrow (a - 1 = a_0 \wedge \sum_{k=0}^{a-1} d[k] = t_0 - b))
\end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
&wp(d[a]=b; a=a+1;) \{I\} \\
&\equiv wp(d[a]=b;) \{ \sum_{k=0}^a d[k] \geq 0 \wedge a + 1 \geq 0 \wedge d \neq \text{null} \wedge a < |d| \wedge (\forall i : 0 \leq i \leq a \Rightarrow d[i] > 0) \} \\
&\equiv b + \sum_{k=0}^{a-1} d[k] \geq 0 \wedge a + 1 \geq 0 \wedge d \neq \text{null} \wedge a < |d| \wedge (\forall i : 0 \leq i < a \Rightarrow d[i] > 0) \wedge b > 0
\end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
P_1 &\equiv r \wedge wp(d[a]=b; a=a+1;) \{E\} \wedge wp(d[a]=b; a=a+1;) \{I\} \\
&\equiv r \wedge a = a_0 \wedge \sum_{k=0}^{a-1} d[k] = t_0 \\
&\quad \wedge b + t_0 \geq 0 \wedge a + 1 \geq 0 \wedge d \neq \text{null} \wedge a < |d| \wedge (\forall i : 0 \leq i < a \Rightarrow d[i] > 0) \wedge b > 0
\end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
P_2 &\equiv \neg r \wedge a = a_0 \wedge \sum_{k=0}^{a-1} d[k] = t_0 \\
&\quad \wedge t_0 \geq 0 \wedge a \geq 0 \wedge d \neq \text{null} \wedge a \leq |d| \wedge (\forall i : 0 \leq i < a \Rightarrow d[i] > 0)
\end{aligned}$$

Voor de tweede stap gebruiken we de volgende implicatie:

$$wp(r=a<d.length;) \{P\} \Leftarrow wp(r=a<d.length;) \{P_1\} \vee wp(r=a<d.length;) \{P_2\} \quad (1)$$

We berekenen nu de twee separate weakest preconditions:

$$\begin{aligned} wp(r=a < d.length;) \{P_1\} \\ \equiv a < |d| \wedge a = a_0 \wedge \sum_{k=0}^{a-1} d[k] = t_0 \\ \wedge b + t_0 \geq 0 \wedge a + 1 \geq 0 \wedge d \neq \text{null} \wedge (\forall i : 0 \leq i < a \Rightarrow d[i] > 0) \wedge b > 0 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} wp(r=a < d.length;) \{P_2\} \\ \equiv a = |d| \wedge a = a_0 \wedge \sum_{k=0}^{a-1} d[k] = t_0 \\ \wedge t_0 \geq 0 \wedge a \geq 0 \wedge d \neq \text{null} \wedge (\forall i : 0 \leq i < a \Rightarrow d[i] > 0) \end{aligned}$$

Het is nu direct in te zien dat

$$R \wedge I \Rightarrow wp(r=a < d.length;) \{P_1\}$$

$$R \wedge I \Rightarrow wp(r=a < d.length;) \{P_2\}$$

Samen met de implicatie 1 bewijst dit de gewenste eigenschap.

(d) (15 punten) Bewijs de correctheid van de methode `getTotaal`

Voor de beoordeling is het vooral van belang dat de verschillende stappen herkenbaar zijn.

Aangezien de methode `pure` is hoeft de (klassen)invariant niet correct te worden bewezen. We hoeven dus alleen naar de postconditie te kijken. Volgens het stappenplan:

- i. Transformeer het methode-contract naar pre- en postcondities P en Q voor de methode-body. De preconditie (**requires**) van de method is true, maar we hebben ook een stukje van de klasseninvariant nodig.

$$P \equiv a \geq 0$$

$$Q \equiv r = \sum_{k=0}^{a-1} d[k] .$$

- ii. Stel een lusinvariant op.

$$I \equiv i \leq a \wedge r = \sum_{k=0}^{i-1} d[k] .$$

- iii. Bewijs de preprocessing correct. Te bewijzen: $\{P\} \text{ r=0; i=0; } \{I\}$

$$\begin{aligned} wp(r=0; i=0;) \left\{ i \leq a \wedge r = \sum_{k=0}^{i-1} d[k] \right\} \\ \equiv wp(r=0;) \left\{ 0 \leq a \wedge r = \sum_{k=0}^{-1} d[k] \right\} \\ \equiv 0 \leq a \wedge 0 = 0 \\ \equiv P \end{aligned}$$

- iv. Bewijs de lus correct. Te bewijzen: $\{I \wedge C\} \text{ r=r+d[i]; i=i+1; } \{I\}$

$$\begin{aligned} wp(r=r+d[i]; i=i+1;) \left\{ i \leq a \wedge r = \sum_{k=0}^{i-1} d[k] \right\} \\ \equiv wp(r=r+d[i];) \left\{ i < a \wedge r = \sum_{k=0}^i d[k] \right\} \\ \equiv i < a \wedge r + d[i] = \sum_{k=0}^i d[k] \\ \equiv C \wedge I \end{aligned}$$

- v. Bewijs de postprocessing correct. Te bewijzen: $I \wedge \neg C \Rightarrow Q$.

$$\begin{aligned}
i \leq q \wedge r &= \sum_{k=0}^{i-1} d[k] \wedge \neg(i < a) \\
&\equiv i = a \wedge r = \sum_{k=0}^{i-1} d[k] \\
&\Rightarrow r = \sum_{k=0}^{a-1} d[k] \\
&\equiv Q
\end{aligned}$$

2. (20 punten) Beschouw de volgende FSP-specificatie van een (4-zijdige) dobbelsteen:

range Y = 1..4

DIE1 = (roll -> eyes[Y] -> DIE1)@{eyes[Y]}.

DIE2 = (roll[i:Y] -> eyes[i] -> DIE2)@{eyes[Y]}.

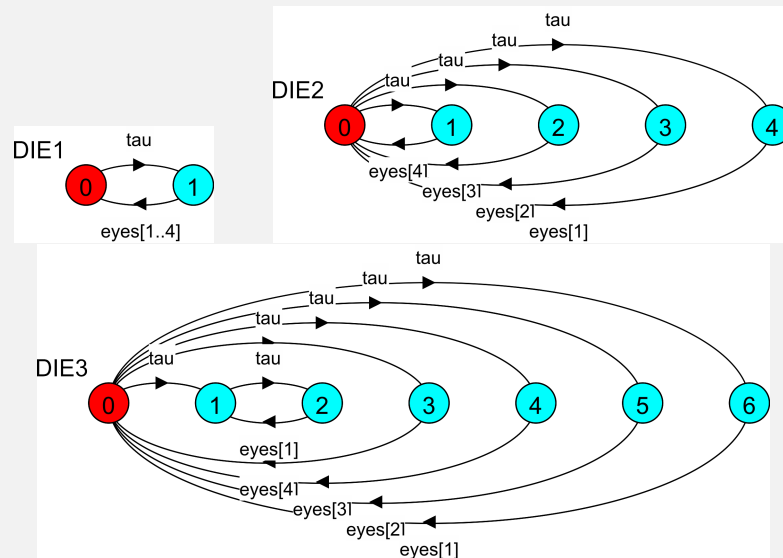
TRICK = (roll[i:Y] -> eyes[i] -> TRICK | subst -> FALSE),
 FALSE = (roll[1] -> eyes[1] -> FALSE).

||DIE3 = TRICK@{eyes[Y]}.

- (a) (5 punten) Teken de transitiesystemen van DIE1, DIE2 en DIE3.
 (b) (7 punten) Zijn DIE1 en DIE2 zwak bisimilaire? Waarom, of waarom niet?
 (c) (8 punten) Beschouw de volgende *progress*-eigenschappen:
- De standaard-*progress*-eigenschap
  - progress** EYES = {eyes[Y]}

Welke van de processen DIE1, DIE2 en DIE3 voldoet aan welke van deze eigenschappen? Licht het antwoord toe.

2. (a) (5 punten) Als volgt:

- (b) (7 punten) Nee, DIE1 en DIE2 zijn niet bisimilaire.
- In toestandspaar (0, 0): DIE2 kan (met tau) naar toestand 1 gaan; DIE1 kan alleen reageren door in 0 te blijven of ook naar 1 te gaan. Dus moeten (0, 1) of (1, 1) ook bisimilaire zijn.

- In toestandspaar (0, 1): DIE1 kan (met τ) vanuit 0 naar 1 gaan; DIE2 kan alleen in 1 blijven. Dus moet (1, 1) bisimilaair zijn.
- In toestandspaar (1, 1): DIE1 kan $\text{eyes}[2]$ doen, DIE2 kan dat niet nadoen. Dus is (1, 1) niet bisimilaair.

(c) (8 punten)

- De standaard-progress-eigenschap is in DIE3 niet vervuld: bijvoorbeeld is $\{1, 2\}$ een terminal set, waarin $\text{eyes}[2]$, $\text{eyes}[3]$ en $\text{eyes}[4]$ niet meer mogelijk zijn.
- Deze speciale progress-eigenschap is wél vervuld: ook in de terminal set $\{1, 2\}$ blijft één van de $\text{eyes}[Y]$ -actie wel mogelijk, namelijk $\text{eyes}[1]$.

3. (30 punten) Beschouw de volgende FSP-specificatie:

```

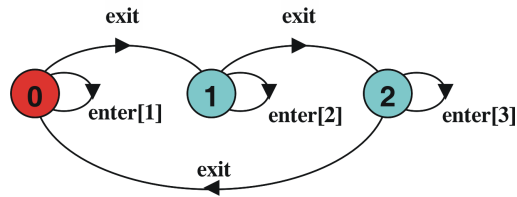
const NP = 2 range P = 1..NP // proces-indices
const NT = 3 range T = 1..NT // ticket-nummers

property PROP1 = (p[pi:P].one -> p[pi].two -> PROP1).

property PROP2 = (p[pi:P].one -> PROP2[pi%NP + 1]),
  PROP2[pi:P] = (p[pi].one -> PROP2[pi%NP + 1]).

```

- (5 punten) Teken het transitiesysteem van PROP1
- (10 punten) Welke eigenschappen worden door PROP1 en PROP2 gespecificeerd (in je eigen woorden)?
- (5 punten) Specificeer een FSP-proces GATE met het volgende gedrag:

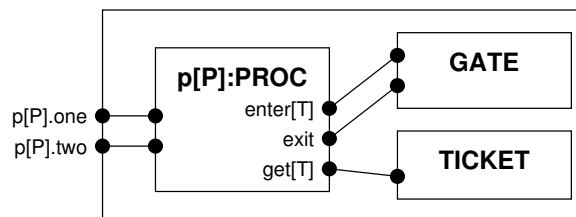
(d) (10 punten) Specificeer een systeem, bestaande uit instanties van het volgende proces PROC:

```

PROC = (get[t:T] -> enter[t] -> one -> two -> exit -> PROC).

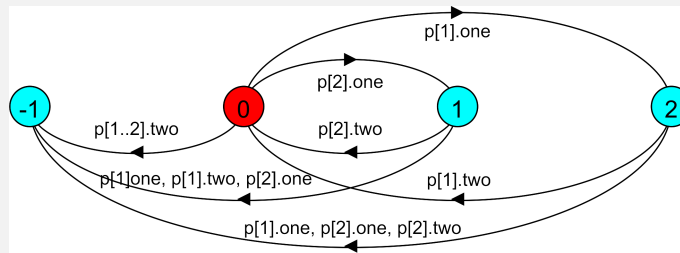
```

Het systeem moet aan PROP1 voldoen, door te synchroniseren met GATE (zie hierboven) en een derde proces TICKET, zoals schematisch in de volgende figuur weergegeven:

Geef FSP-definities voor TICKET en het samengestelde systeem, en beargumenteer dat PROP1 vervuld is.

3. (a) (5 punten) Als volgt:

(b) (10 punten)

- PROP1 beschrijft een *mutual-exclusion-eigenschap*: na de actie *one* van p1 kan alleen *two* van p1 gebeuren, en geen van de acties *one* of *two* van p2; en vice versa.
- PROP2 beschrijft dat de *one*-acties van p1 en p2 alleen maar om en om kunnen gebeuren, dus eerst $p[1].one$, dan $p[2].one$, dan weer $p[1].one$, enzovoort.

(c) (5 punten) Als volgt:

```

GATE
    = GATE[1],
    GATE[t:T] = ( enter[t] -> GATE[t]
                  | exit -> GATE[t%NT+1] ).
  
```

(d) (10 punten) Als volgt:

```

TICKET
    = TICKET[1],
    TICKET[t:T] = ( get[t] -> TICKET[t%NT+1] ).
  
```

```

||SAFE = (p[P]:PROC || p[P]:TICKET || p[P]:GATE || PROP1)
         @ {p[P].{one,two}}.
  
```